

Smule mere. Saa kom han og sagde: Det kan jeg ikke klare mig med, jeg kan ikke faa Fattighjælp eller Alderdomsunderstøttelse, og jeg kan ikke leve af disse 370 Kr. om Aaret, kan man ikke give mig to Trediedele af min Løn i Pension efter 29 Aars Tjeneste? Nej, sagde man, det vilde medføre farlige Konsekvenser, du maa sulte! Og naar det kommer til Afstemning her i Tinget, følger Flertallet Ministeren og siger: For Konsekvensernes Skyld kunne vi ikke give denne Mand mere end de 370 Kr., som han efter Reglerne skal have. Naar det derimod drejer sig om en Kontorchef med 3,200 Kr., have Reglerne ikke noget at sige, saa giver man ham uden Frygt for Konsekvenserne noget mere. Det er Aanden i Administrationen, som viser sig her paa Finansloven mere end nogensinde.

Der er i Horsens en forhenværende Ledvogter. Han har i 37 Aar været i Statsbanernes Tjeneste. Han har under sin Tjeneste først som Banearbejder senere som Kolonneformand og sidst som Banevogter paadraget sig en Gigtsvaghed og er nu saa syg og svag, at han maa have Hjælp for at klare sig. Denne Mand faar 7 Kr. om Ugen i Understøttelse og har ikke en Smule andet at leve af. Da han søger om at faa noget mere, svarer Ministeriet: For Konsekvensernes Skyld maa du blive ved at sulte, min Ven, selv om du har tjent Staten i 37 Aar og møder med Anbefalinger for at have været en pligtro Arbejder i Statens Tjeneste; vi kunne give en Kontorchef med 3,200 Kr. et Tillæg paa 500 Kr., men det gaar for Konsekvensernes Skyld ikke an at give dig et halvt Hundrede Kroner ud over, hvad du efter Reglerne skal have.

Saaledes ser det ud indenfor Administrationen: Det er for at belyse dette, vi have stillet dette Ændringsforslag; men dette Tilfælde ligner alle de andre, naar det drejer sig om Bevillinger nedad. Jeg har liggende foran mig et Brev, som jeg modtog i Gaar fra en Veteran fra 1864, som fortæller, at han har været i Statsbanernes Tjeneste i 32 Aar. Nu er han bleven meget svag, og det samme gælder hans Kone. De have 436 Kroner om Aaret eller 1 Kr. 19 Øre om Dagen at leve af. Nu komme de og spørge, om de ikke kunne faa noget mere. Man svarer: Nej, for Konsekvensernes Skyld maa I vedblive at leve af 1 Kr. 19 Øre om Dagen. De have Husleje at betale, og de sige, de maa sulte med denne Betaling. Denne Mand møder med Attest for at have været en

pligtro, hæderlig og agtværdig Arbejder. Men han kan kun faa 436 Kr. Det gaar ikke an at bryde med Vedtægterne, og vi have ikke fra Ministeriets Side faaet nogen Antydning af, at man maa se at ændre disse Vedtægter, i Kraft af hvilke disse Pensioner ydes.

Saaledes ser det ud over hele Linien. Hvorledes ser det da ud for den Mands Vedkommende, om hvem vi her have stillet Ændringsforslag, Christen Bak Madsen? Han har været i Redningsvæsenets Tjeneste i nogle og tyve Aar. Han ejer en Ejendom med Stamperi og kan paa den holde en Ko og 2—3 Faar, men han har 3,000 Kr.s Gæld paa Ejendommen. Han kom til Skade under en Øvelse med Redningsbaaden den 28. Maj i Fjor. Baaden kæntrede, han kom ind under den og blev tagen bevidstløs op af Vandet. Han havde faaet sit venstre Ben og sin højre Arm kvæstede, saaledes at han ikke er i Stand til at klæde sig selv paa eller udrette noget som helst Arbejde. Det Overskud, han har af sin Ejendom, kan han lige bruge til dermed at forrente sin Gæld. Nu kommer han altsaa til Skade i Redningsvæsenets Tjeneste og bliver arbejdsudygtig — det staaar ogsaa i Anmærkningerne til Finansloven —, han kan ikke bestille noget længere. Han har i sin Tid været med til at redde 182 Mennesker med Fære for sit eget Liv. For det lønner Staten ham med 60 Kr. om Aaret. Hans Familieforhold ere saadanne, at han har Kone og 6 ukonfirmerede Børn i en Alder fra 11 til 4 Aar. Denne Mand giver Ministeren 225 Kr. aarligt, og saa hævder Ministeren endda i Finansudvalget, at han har været særlig rundhaandet overfor ham, idet han af Kronprins Frederiks Fond har skaffet ham 150 Kr., saa at han har 375 Kr., men for Konsekvensernes Skyld gik det ikke an at give ham mere. Denne Mand er dekoreret med Dannebrogskors og Fortjenstmedaillen, altsaa, man ved, at det er en af Samfundet fortjent Mand. Ham lønner man saadan, naar han kommer til Skade i Statens Tjeneste, at man har 225 Kr. aarlig at afse til ham, og man mener ikke, at det gaar an at give ham mere!

Jeg vil spørge: Hvad har den før omtalte Kontorchef i Krigsministeriet udmærket sig ved, han, som faar 3,200 Kr. og skal have 500 Kr. til? Det vil sikkert falde uhyre vanskeligt for den højtærede Minister at fortælle noget om denne Mand udover det, at han pligtro har udført sit Arbejde i Ministeriet, ganske paa samme